

Elfogadta a parlament az egészségbiztosítási törvényt

Csak a kórkép biztos

Név szerinti szavazással tavaszi ülészakának első napján újra elfogadta a parlament az államfő által visszaküldött egészségbiztosítási törvényt. A záróvitában a korábbi érveket hangoztatták a képviselők. A kormánypártiak szerint abban, hogy rossz hatásfokkal, pazarlóan működik a rendszer, az állami irányítás a ludas. Ezért ezen csak a magántőke segíthet. Az ellenzék a kórképpel igen, a megoldással nem értett egyet, azt alkotmányellenesnek tartja.

A kormánypárti hozzászólók szinte mindegyike kiemelte, hogy Sólyom László köztársasági elnök szerint a jogszabály nem alkotmányellenes. Hangsúlyozták azt is, hogy érdemben foglalkoztak az államfő kifogásaival, s megítélésük szerint megfelelő válaszokat adtak rá. Az egészségügyi miniszter expozéjában leszögezte: nem változott az a szándékuk, hogy olyan egészségügyet hozzanak létre, amely jobb minőséget és a mainál igazságosabb hozzáférést garantál. Horváth Ágnes – egyetértve

az államfővel – megállapította, hogy az egészségügyi rendszer rendkívül alacsony hatásfokkal működik, pazarló, korrupt, és a politika túlságosan beleszól a működésébe. Meg vagyunk győződve arról, hogy ezt az egyértelmű diagnózist tudja gyógyítani ez a törvény – jelentette ki a miniszter, hozzátéve: állami rendszerekben mindez nem véletlenül, hanem szükségszerűen alakul ki. Ezért elhibázott lenne csak tünetileg kezelni. „Az Országos Egészségbiztosítási Pénztár (OEP), az államilag működtetett társadalombiztosítás nem tud, nem képes eltávolodni a politikától. Verseny nélkül pedig egyetlenegy szolgáltató sem kényszerül arra, hogy folyamatosan javítsa a minőségét. Ezen egyetlenegy mód változtatható, az irányítás megváltozása. Az egészségbiztosítás

működtetését a kötelező részvételen alapuló, egységes nemzeti kockázatközösségre építő társadalombiztosítás keretei között, a szolidaritást erősítve, új, egymással versengő szereplőkre, azaz az egészségbiztosítási pénztárakra bízunk.” – vonta le a következtetést a tárcavezető.

A törvény alapján a verseny két szinten valósulna meg, a pénztárak és a szolgáltatók között. A kormánypártiak úgy vélték, a pénztár az, amely versenyre tudja kényszeríteni a szolgáltatókat. Garanciális elem, hogy fennmarad a kötelező biztosítás, így mindenki megkapja az ellátást, a pénztárak pedig nem szelektálhatnak a biztosítottak között. Az Egészségbiztosítási Felügyelet ellenőrzi, hogy mindenki megkapja-e a szükséges ellátást. Ígéretük szerint az átállás nem hoz járulékemelést, mindenki továbbra is jövedelemarányos járulékot fizet, és a szolgáltatók igénybevétele pedig ugyanúgy szükségletarányos marad. A pénztárak finanszírozása fejkvótaalapú leosztás alapján történik. A fejkvóta fedezetét két forrás biztosítja. Ezek egyike a járulékfizetők járulékai, a másik pedig a magyar állam által a jogosultak után befizetett összeg.

Megszüntetnék az igazságtalanságot

Az ország különböző részein eltérő összegeket fordítanak egy-egy ugyanolyan korú, ugyanolyan nemű beteg ellátására. A miniszter úgy vélte, ezt az igazságtalanságot meg tudják szüntetni. A pénztárak zártkörűen működő részvénytársaságként üzemelnek majd, amelynek alapítói és többségi tulajdonosa a magyar állam lesz. Egy-egy pénztárban a magánbefektetők 49 százalékos tulajdoni részt szerezhetnek. A befektetők haszna kevesebb mint 1 százalék lehet, és ez is csak az első három évet követően. A pénztárak átvállalhatják az emberektől a vizitdíjat és a napidíjat, ha az érintettek részt vesznek az egészségük megőrzését szolgáló szűrővizsgálatokon.

Jelentős változás, hogy az Országos Kockázatközösségi Alapba, amelyből a nagyértékű ellátásokat finanszírozzák, a pénztáraknak önrésszel kell beszállniuk. Az államfői észrevétel nyomán elfogadott módosítások eredményeként erősödnek a civilek ellenőrzési jogosítványai: mind a pénztárak felügyelőbizottságaiba, mind az Egészségbiztosítási Felügyelet mellett működő felügyeleti tanácsba delegálhatnak tagokat.

Teljesítetlen fideszes ígéret

Több kormánypárti képviselő arra is felhívta a fideszesek figyelmét, hogy az Orbán-kormány idején is

tervezték az egészségbiztosítás privatizációját, csak végül nem fogtak hozzá. Akkor négy pénztárat terveztek, ma hét-tíz pénztár megjelenésével számolnak. *Gógl Árpád*, volt fideszes egészségügyi miniszter 1999-ben azzal érvelt, hogy Európában, ahol társadalombiztosítás finanszírozza az egészségügyet, ott mindenhol több biztosító működik.

Azon államfői megjegyzésre, hogy ilyen nagy jelentőségű átalakítást csak konszenzussal érdemes elfogadni, a szocialista *Kökény Mihály* és a szabad demokrata *Béki Gabriella* úgy reagált: nincs remény arra, hogy a kormánytöbbségen túlnyúló egyetértést tudnak kialakítani az egészségbiztosítás átalakításában. A törvényalkotás ezért nem állhat meg.

Vojnik Mária (MSZP) pedig azt emelte ki Sólyom László parlamentnek küldött átiratából, hogy az alkotmány lehetővé teszi a magántőke bevonását az egészségügy finanszírozásába és ellátásába, és nem zárja ki e területen a versenyt.

A képviselő is felidézte Orbán Viktor miniszterelnöknek az Országgyűléshez benyújtott, „Az új évezred küszöbén – Kormányprogram a polgári Magyarországért” című programját. Eszerint: „A kormány az egészségbiztosítás rendszerén belül megkezdi a biztosítási rendszer reformját. A reform fenntartja a minden-

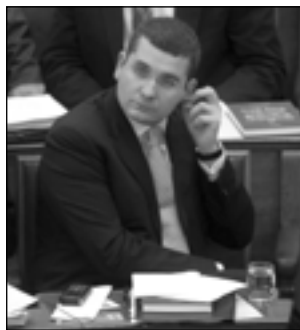
kire kiterjedő szolidaritásalapú egészségbiztosítás elvét, de tágabb teret ad a magán- és közösségi kezdeményezéseknek. Olyan kétszintű biztosítási rendszert kíván létrehozni, amelyben az országos egészségpénztár feladata a járuléknnyilvántartás, a begyűjtött járulék kapitáció szerinti szétosztása az elismert pénztárak között. A területi elismert pénztárak nyújtják az alapszolgáltatást minden állampolgárnak és kiegészítő biztosítást az egyéni szerződések szerint. E pénztárak közvetlen szerződő partnerei a szolgáltatók szövetségének.”

Vagyis volt egy kormány, amelyik felhatalmazást kapott a néptől, és nem teljesítette ezt a felhatalmazást. Mi már 2002-ben eldöntöttük a területi pénztárak megalakítását, és most azt is bepótoljuk – közölte Vojnik Mária.

SZDSZ: a magántőke csak segít

A szabad demokrata *Horn Gábor* azt bizonygatta, milyen komoly előrelépés volt az elmúlt 17 évben a rendszerben ott, ahol megjelenhetett a magántőke. Ilyen szerinte a szolgáltatás szintjén a házi orvosi és a patikarendszer, ahol van valódi verseny. Rámutatott arra is, hogy a fideszes vezetőségű önkormányzatoktól sem áll távol az egészségügy privatizációja. Példaként Körmenet hozta, ahol a kórház működtetését adták magánkezbe.

Majd ő is amellet érvelt, hogy az OEP nem képes megoldani a minőségjavítást. „Egy hivatal, egy állami apparátus nem képes a betegek érdekeit képviselni; nem képes, csak állami, politikai akaratokat képviselni. Magyarországon a budapesti lakosok az egészségügyi ellátást 130 százalékos arányban használják, míg vannak olyan régiók, megyék, ahol ez az arány csak 70 százalékos. Ez a

fajta átalakítás alapvetően új helyzetet hoz létre, mert a fejkvóta finanszírozza ezeket a pénztárakat, és ezek képesek lesznek arra, hogy a különbségeket megszüntessék.” – vezette le a képviselő. Elméletét azonban több ellenzéki, köztük az MDF-es *Csáky András* is cáfolta. Szerinte nem az OEP az oka annak, hogy adott térségekben kevesebbet költenek egyegy betegre, hanem a hozzáférési lehetőségekkel van gond. Véleményének megerősítésére idézte államfő megállapítását: „Az OEP látványosan alacsony működési költsége nem erény, hanem hiba, azt mutatja, hogy az állam nem működtette a

rendszert megfelelően, és az ellenőrzés elmulasztásával megspórolt működési költséget sokszorosan fizette ki az ellátórendszer pazarlására.”

Nem lesz pluszforrás, cél a több biztosító

A fideszes *Pósán László* azt a kormánypárti érvet cáfolta, hogy a magántőke bevonásával 120 milliárdos pluszforrás jön be a rendszerbe. 2008-ban megváltoztatták a tb-járulékok elosztását, átcsoportosítják a nyugdíjkasszába, és kivonják az egészségügyi kasszából. Ez a 7 százalékos csökkentés, ami 2008-ban van, durván 120 milliárd, tehát nem tudom, miről beszélnek pluszforrásként – fordult a patkó másik oldalán ülőkhöz.

Frakciótársa, *Mikola István* főként azt vázolta fel, hogy beszélgetésekből, háttéranyagokból azt szűrte le, a szabad demokraták néhány éven belül valódi több-biztosítós rendszerre alakítanák át az egészségügyet, s a jelenlegi törvény ehhez csak az első lépés. Mint mondta, nem a magántőke bevonásával van a gond. Felidézte a 2001-ben általuk alkotott CVII. törvényt, amely az egészségügyi ellátórendszer magánosításáról, a tőkebevonás lehetőségéről szól. „Mi ritkán le először az egzisztenciavállalkozások lehetőségét, szerepét az egészségügyben, szigorú korlátokat szabva persze a tőkebevonásnak, és nem a

pénzügyi befektetők profitérdekeltségének teret adva, hanem a szakmai vállalkozásokon keresztül történő forrásbevonás lehetőségét megnyitva. Ebben a törvényben egy másik nagy gondolat kísérlet is megvalósult, nevezetesen a szabad szellemi foglalkozású szakorvosi létrendszer és jogállás kodifikáltatott, ami annyit jelentett, hogy az orvos szabad szellemi foglalkozású vállalkozóként az egészségügyi szolgáltatóval szerződéses jogviszonyban dolgozhat, és tevékenységét előre jogszabályban kihirdetett szakorvosi díjtételekkel számolhatja el az egészségbiztosító felé. Korszakkaloktó lépések voltak. 2002-ben megtörtént a hatalomváltás, és önök azonnal megszüntették ezt, a nép-egészségügyi programunkkal együtt, a térítésmentes

fogmeztartó kezelésekkel együtt, a gyógyszerpiaci hároméves megállapodással együtt.” – bírálta a kormánypártok lépéseit.

Majd arról beszélt, meglátása szerint milyen lépéseken keresztül alakítja többbiztosítós modellé a rendszert a balliberális kormány. „A korábban az irányított betegellátást végző klientúra közeli kisvállalkozások 20 millióval, mintegy reinkarnációjukat élve meg fogják szerezni a pénztárat. Nem 22 ilyen pénztár lesz, hanem 7–9. Mi 7 ilyen irányított betegellátást szervező vállalkozásról tudunk. 20 millióért megszerzik egyenként a 200–220 milliárdos szeletet az 1600 milliárdos egészségbiztosítási kasszából, és mögöttük ott lesznek a nagy pénztézetek, a nagy biztosítók, és ott lesznek mögöttük a bankok is. ...Soha nem látott izgalom van Magyarország legnagyobb pénztézetében. ...A pénztézetek inkoporálják ezeket az ellátásszervező, irányított betegellátást végző egységeket, és íme, már létre is jött az a biztosító, amiről az eredeti koncepció szól. Már csak egy lépés innen, hogy megszerezzék a többségi tulajdont és a befolyást a pénzalap felett, és Magyarországon egy több-biztosítós rendszer lesz. ... Erre mondta Mihályi Péter nem is olyan régen, bár a folyosón hangzott el, és én sem tudom írással igazolni, hogy nem érdekes, mit fogadtok

el a parlamentben, ebből úgyszólván piaci rendszer lesz” – mondta a fideszes egészségpolitikus a liberális kötődésű közigazdással folytatott beszélgetésére utalva.

Szegények és gazdagok

Bizonyítékként hozott fel még egy 2007. januári dokumentumot a biztosítási piac megnyitásáról, amely az Egészségügyi Minisztérium honlapján is látható. Azt írják a szerzők, Mihályi Péter, Molnár Lajos, Bauer Tamás, Bokros Lajos, Csillag István, Surányi György – idézte Mikola István –, hogy az egész változásnak csak akkor van értelme, ha ez belátható időn belül, egy rövid egy-két éves átmeneti periódus után együtt jár az egészségbiztosítási csomag további differenciálásával, megbontásával. Ha semmilyen módon nem differenciálhat a biztosítottakat terhelő díjak tekintetében, akkor a további átalakítást nem szabad megcsinálni. E törvény megvalósulása Európa legszegregáltabb egészségügyét, szegényt és gazdagokat külön-külön ellátó, az esélyegyenlőséget nyomokban sem tartalmazó egészségügyét hozza létre – szögezte le az ellenzéki politikus, hozzátéve, hogy a rendszer véleménye szerint az Európában ma működő egészségügyi szisztémának a legnegatívabb tulajdonságait ötvözi. Hiányolta a végrehajtási rendeleteket, a hatástanulmányokat.

Felhívta továbbá a kormánypártiak figyelmét arra, hogy Franciaországban a világ legjobbnak minősített egészségügyi ellátórendszerre működik, ahol nem kell vizitdíjat fizetni. Szigorúan állami kézben tartott, három nagy ágazati jellegű biztosítóval. Külön biztosítójuk van a munkavállalóknak, a vállalkozóknak és a mezőgazdasági dolgozóknak. Béki Gabriella azonban vitába szállt vele, mondván, Franciaországban is van vizitdíj. „Én nem ismerek olyan rendszert, állami rendszert sem, ahol ne lennének súlyos finanszírozási gondok” – vetette ellen a szabad demokrata képviselő.

Az ellenzékiek érvei között nagy hangsúllyal szerepelt, hogy a törvényben nincs a betegek jobb ellátásáért folyó versenynek a nyoma sem: korlátozzák a piacra lépést, s a közfinanszírozás állami garanciája és a pénztárak szerződéskötési monopóliuma mellett sincs semmiféle verseny. Ezért nyilvánvaló, hogy kartellekbe fognak tömörülni, megegyeznek egymás között, majd hatalmas érdekérvényesítő képességüknél fogva elérik, hogy megszerezzék a többségi tulajdont – vázolták az általuk legvalószínűbbnek tartott scenáriót az ellenzékiek. Ennek következtében pedig kevesebb pénz jut az ellátásra, jellemző lesz a betegségek tömeges alulkezelése, a nagy ráfordítási igényű betegségekben szen-

vedők elűzése, majd a járulékelmelés. Az ellátások árát le fogják szorítani, ami tönkre fogja tenni a normatív finanszírozást, főleg a fekvőbeteg-ellátásban.

Mi kerül a csomagba?

„A törvény 2 százalékos profitot enged meg a magánbiztosítóknak, a saját működési költsége 3,5 százalékgig mehet. Ha ehhez hozzáveszem még a biztosításfelügyelet körülbelül 1 százalékos hozzájárulását a működési költségekhez, akkor azt mondom, hogy legalább négyesre fog emelkedni a rendszer működési alapköltségvetése, költsége, ami annyit jelent, hogy a jelenlegi 1,5–1,6 százalé-

kos saját működési költségvel dolgozó OEP helyett egy négyszeres forrásigény jelentkezik, ami legalább százmilliárdos többletkiadást jelent” – ismertette számításait Mikola István.

Szinte minden második ellenzéki hozzászóló hiányolta a kötelező általános egészségbiztosítás szolgáltatási tartalmának a definícióját. Vagyis annak meghatározását, hogy a járulékfizetés fejében mi tartozik a kötelező általános egészségbiztosítás gyógyító-megelőző szolgáltatásai közé. A fejkvótarendszerben, a fejkvótaszámításokban fel sem merül az, hogy a Magyarország különböző térségeiben észlelhető, regisztrált megbetegedési, halálozási, születéskor várható átlagos élettartam-, csecsemőhalandósági és egyéb epidemiológiai, népegészségügyi adatokat kellene figyelembe venni. Ha ez utóbbit nem tesszük, nagyon súlyos esélyegyenlőtlenség támad az egészségügyi szolgáltatások területén – hangoztatták az ellenzéki oldalon.

A fideszes *Molnár Oszkár* arra hívta fel a figyelmet, hogy január 1-jétől az államháztartási törvényt megvál-

toztatták, s a következő szöveg került bele: amennyiben az egészségügyi kaszárban hiány mutatkozik, a kormány köteles törvényjavaslatot készíteni a járulék emeléséről vagy a szolgáltatás színvonalának csökkentéséről. A kereszténydemokrata *Nagy Kálmán* úgy vélte, Budapest-centrikus egészségügyi ellátás jön létre a vidék nyomora mellett. A betegek röghöz kötése folyik, és az ellátórendszer hihetetlenül statikussá válik. A betegek pedig nem jutnak el az egészségi állapotukhoz szükséges ellátóhelyekhez.

Csáky András (MDF) sajnálta, hogy a köztársasági elnök nem küldte alkotmányossági normakontrollra a törvényjavaslatot. A pártnak ugyanis meggyőződése, hogy a jogszabály alkotmányellenes, többek között azért, mert megszűnik a szabad orvos-, illetve intézményválasztás joga. Aggályos az is, hogy bizonyos, nem sürgős ellátások esetében előzetes engedélyeztetési eljárás szükséges. Ez is egy olyan korlátozása az ellátáshoz való hozzáférésnek, amely az Alkotmánybíróság eddigi döntései alap-

ján megítélésünk szerint túllép azon a határon, amely megengedhető lenne – mondta a képviselő.

Szóvá tette a törvény tárgyalásának módját, amely szerintük szintén alkotmány- és Házzsabályellenes volt. „A Házzsabály 106. §-a egyértelműen szabályozza, hogy a néhány óra múlva sorra kerülő zárószavazást megelőző két munkanappal mind a képviselők, mind az alkotmányügyi, mind a kijelölt, jelen esetben az egészségügyi bizottság rendelkezésére kell bocsátani a törvényjavaslat végleges változatát.” Ez pedig nem történt meg – mutatott rá a képviselő. Kiemelte az önkormányzati fenntartásban lévő kórházak és szakrendelők bizonytalanságát amiatt, hogy a törvény azt mondja: egy majdan megalkotandó elérési és minőségügyi szabályok alapján döntheti el az adott biztosító, hogy szerződést köt-e az adott intézménnyel, vagy sem. Válaszul *Schvarcz Tibor* (MSZP) közölte: az egészségfejlesztési törvény értelmében a megalakuló pénztárak mindenkivel a megfelelő kapacitás mértékében kötnek szerződést. Tehát egyetlen szolgáltató nem marad szerződéskötés nélkül.

Megfélemlített képviselők

Számos ellenzéki szóvátette az orvosi ellátás és diagnosztizálás szabályait leíró úgynevezett protokollok hiányát, amelyből száz újat ígért a miniszter december végére, ám ezek nem születettek meg. Erre azonban a miniszter nem reagált. Zárszavában hangsúlyozta: a rendszer véleményük szerint hatékonyabb lesz, amelynek forrása a sok felesleges és párhuzamos ellátásokból, a feleslegesen túl magas szintre küldött betegekéből, a túlkezelésekből, a nem megfelelő szinten való kezelésből, a protokollok nem megfelelő követéséből származik.

A parlament 203 igen, 173 nem szavazat mellett fogadta el a törvényt. A voksolás előtti napokban néhány kormánypárti képviselő házára, lakására Molotov-koktélt dobta. Az akciót a Magyarok Nyilai néven bejelentkezett, szélsőjobbaldaliként elkönyvelt szervezet vállalta magára, ám lapzártánkig a rendőrség nem bukkant nyomukra. Az ellenzékiek viszont kormányzati provokációról beszéltek. A kormánypárti képviselők közül egyedül a szocialista Karsai József szavazott nemmel, de így tett a független Gyenesi István is. Az államfő aláírta a törvényt, de több szervezet ígéretet tett arra, hogy azt Alkotmánybíróságon támadja meg.

Németh Era

A bűvös hármas

A megoldás kulcsa:

Kevés szót vesztegetett évertékelőjében a miniszterelnök és az ellenzék vezére az elmúlt időszak elemzésére. Gyurcsány Ferenc inkább új, polgárosodást segítő programmal állt elő, míg Orbán Viktor a március 9-ei népszavazás ígenjei és egy új Fidesz-program mellett kampányolt. Mindketten három feltételt szabtak az előrejutáshoz.

Nehéz másfél év volt. Olyan, amely sok csalódást és sok bizonytalanságot is hozott – értékelte kormányzásának utóbbi időszakát a parlamentben február 18-án Gyurcsány Ferenc.

Munka, tulajdon, tudás

Gyorsabban növekedtek az árak és az adók, mint a jövedelmek, folyamatos változások gyökeresen átalakították, sokak szerint felforgatták a régi, megsokszorozott rendet az államigazgatásban, az oktatásban és az egészségügyben – sorolta az okokat. Sokan, akik hittek bennünk – akik hittek bennem – elveszítették a hitüket. Nem kevesen elfordultak tőlünk. Még ennél is jobban bánnám, ha nem teljesítettük volna kötelességünket, amely lehetőséget teremtett egy új politikára, utat nyitott a 2006-ban megígért Új Magyarország programjának teljesítésére – tette hozzá.

A kormányfő ígérete szerint jövőre úgy érzük el az egyensúly küszöbét jelentő 3 százalékos körüli költségvetési hiányt, hogy mintegy 250 milliárd forint megmarad, azt azonban nem részletezte, ezt mire javasolják felhasználni.

A miniszterelnök kevesebb változást, nyugodtabb éveket, nyugodtabb kormányzást ígért. Majd meghirdette a baloldali polgárosodás programját, amelynek három pillére a munkából, tulajdonból és tudásból áll.

Mint mondta, nem hisz a gazdagság automatikus lecsurgásában, nem hisz a liberálisoknak a piac mindenhatóságát hirdető elvében. Hisz viszont abban a polgárosodásban, amely utat nyit a tehetségeknek. Közölte, hogy jövőre csökkenek a munkát terhelő járulékok. A számítások szerint erre két-százmilliárd forint jut.

Tulajdont a népnek

A második pillért az új tulajdonosi program jelentené, amelyről szándéka szerint hónapokig tartó, széles körű társadalmi vitát kezdeményeznének. A kormányzat javaslata szerint az állampolgárok az állami cégekből tulajdont vásárolhatnának. Részleteket azonban nem közölt, csak annyit: pár ezer

forint induló befizetéssel akár százezer forint értékű tulajdont vehetnének az emberek állami cégekben. A következő hetekben tárgyalnak az állami tulajdonban lévő vállalati kör és a tulajdonhányad meghatározásáról, amelyhez kedvezményeket adnak. Kidolgoznának egy kedvezményes hitelprogramot, amelynek keretében tíz százalék önrészt kellene befizetni. A törlesztést adókedvezményekkel is támogatnák. Az egész folyamatnak ellenőrizhetőnek, átláthatónak kell lennie annak érdekében, hogy ne kevesek kezébe kerüljön a tulajdon – hangzott el. A stratégiai vállalatok többségét azonban érdemes megtartania az államnak.

A tudás pillérével kapcsolatban átfogó művelődési ház-programról esett szó, amelynek keretében a létesítmények felújítására ötvenmilliárdot költenének.

Az SZDSZ gyorsítana

Kóka János, az SZDSZ elnöke felszólította a kormányt, hogy egy pillanatra se bizonytalanodjon el a reformok útján. A politikus jövőben is a verseny, illetve a szabadság útját tartja megoldásnak. Véleménye szerint ha agyontámogatják a gázt, akkor a lakosság pazarolni kezd, ha ingyenes a felsőoktatás, akkor pedig az emberek nem veszik azt komolyan. Pártja szerint a

legfontosabb feladat a munkahelyteremtés, amelyhez liberális gazdaságpolitikára van szükség, amit nemzetközi példák is bizonyítanak. Szerinte ez a megoldás a lassuló gazdasági növekedésre is. Az SZDSZ ezért gyorsabb stabilizációs intézkedéseket, a Gyurcsány Ferenc által javasolt adócsökkentés dupláját, és a privatizáció folytatását szorgalmazza.

Ellenzéki fanyalgás

Ellenzéki oldalon főként az állami vállalatok privatizációjával kapcsolatos programot támadták. Ráadásul mind a Fidesz, mind az MDF saját korábbi programját vélte felfedezni az ötletben, csak rosszabb kivitelben. Éhes még miniszterelnök úr? – kérdezte *Navracsics Tibor*, utalva a kormányfő vagyoni helyzetére. A Fidesz frakcióvezetője szerint a „cégosztás” nem az átlagembereket szolgálná. Kárpótlási jegyet is rengetegen kaptak, amit aztán 40 százalékos árfolyamon lehetett eladni a tőzsdén. A spekulánsok nagy haszonra tettek szert, ám az átlagember alig profitált valamit – vélte az ellenzéki szónok. A munkahelyteremtés kapcsán megjegyezte, hogy épp ideje a növekvő munkanélküliség ellen tenni.

Az állami cégek tőzsdére vitelét és e vállalatok civil felvásárlásának ötletét támogatta *Dávid Ibolya*, az MDF elnöke. Ám hiányolta, hogy a miniszterelnök nem nevesítette, mely cégek hány százaléka vinnék a tőzsdére és mit

csinálnának az ebből származó bevételekből.

A kereszténydemokrata *Semjén Zsolt* azt hangsúlyozta, hogy a miniszterelnök által eddig meghirdetett programok sosem teljesültek.

Orbán: egészség, tudás, felelős kormányzás

A Magyar Polgári Együttműködés Egyesület felkérésére öt nappal korábban *Orbán Viktor* egyórás beszédben értékelte az előző év eseményeit. A pártelnök hangsúlyozta: „Magyarországnak sikerre van szüksége, a jövő pedig igennel kezdődik.” A tizedik alkalommal megtartott értékelő középnapján természetesen a március 9-ei népszavazás állt, amely a Fidesz elnöke szerint a jövő és a siker záloga.

A politikus szerint sosem volt ekkora összetartás az emberek között, mindenki változást akar. „Ki az ördögnek kell olyan reform, amivel mindenki rosszul jár?” – tette fel a kérdést. Szerinte ma a kormány csak azt szajkózza, hogy mire nincs pénz, honnan kell elvenni. Mint mondta: az, aki ingyen egészségügyről beszél, elhallgatja azt, hogy Európa legtöbb adót és járulékot fizető népe vagyunk. A vizitdíj bevezetésével viszont most már kétszer kell fizetni.

Erős Magyarország – nem varázsszer

Az ország talpra állásának ő is három feltételét határozta meg: az egészséget, a tudást és a felelős kor-

mányzást, amelyek csak a népszavazás sikerességével biztosíthatók.

A párt Új, Erős Magyarország címet viselő programja pedig szerinte ehhez mutatja az utat. „Nem varázsszer, de elengedő, hogy magához térítse az ország általános kereteit.” – jelentette ki.

Orbán ezúttal került a kormányoldal erőteljes bírálatát, igyekezett pozitív üzeneteket megfogalmazni. Helyzetértékelése szerint a kormányzat eddigi kudarcpolitikáját mára az egész társadalom elszenvettede, ebből kifolyólag az általa 2007-ben meghirdetett „új többség” napjainkra az „igenek” pártján áll. Utalt arra, hogy az igenek sikere esetén a politikai és az abból következő alkotmányos felelősség

a kormányfőre, a kormánypártokra és azon szavazókra hárul, akik nem támogatták a kórházi napidíj, a vizitdíj és a tandíj eltörlésének ügyét.

Demagóg kampánybeszéd

Az MSZP szerint *Orbán Viktor* beszéde évértékelésnek kevés volt, kampánybeszédnek viszont hosszú. Az SZDSZ-ben úgy látták: a Fidesz elnöke a szociális demagógiával egy letűnt korszakot akar visszaállítani. A Fidesz elnöke kettős beszédet alkalmazott, akár a nemek, akár az igenek mellett is tudott volna érvelni – értékelték az MDF-esek a szónoklatot, s szóvá tették, hogy csak egy mondattal foglalkozott pártja tavalyi programjával.

ne

■ **Büntethető a gyűlöletbeszéd.** Az Országgyűlés elfogadta a büntető törvénykönyv módosítását, amely lehetővé teszi a gyűlöletbeszéd büntethetőségét.

A szocialista képviselők kezdeményezte törvénymódosítást 174 igen, 127 nem szavazattal és 11 tartózkodás mellett fogadta el a Ház.

Juhász Gábor, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium államtitkára az általános vitában elmondottakat megismételve a szavazás előtt közölte: a kormány nem támogatja a törvényjavaslatot. Indoklasként azt mondta, az Alkotmánybíróság korábban már alkotmányellenesnek találta a Btk. hasonló jellegű módosítását.

Az általános vitában az ellenzéki pártok mellett az SZDSZ sem támogatta a javaslatot, a kisebbik kormánypárt a kormányéhoz hasonló indokokkal érvelt.

A törvényre nemmel szavaztak az SZDSZ-es képviselők, míg az MDF és *Tóth András* független képviselő tartózkodott.

Bárándy Gergely (MSZP) és más szocialista képviselők javaslata szerint gyalázkodásnak számít az a magatartás, amikor valaki nagy nyilvánosság előtt a lakosság egyes csoportjainak becsmérlését, emberi méltóságát kifejezéssel, ennek híresztelésével, vagy testmozdulattal megsérti vagy megsérteni próbálja.

A jogszabály alapján a gyűlöletbeszéd két évig terjedő szabadságvesztéssel lesz büntetendő.

(Forrás: www.jogiforum.hu)